

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 6

FCI:n numero: Ei FCI-rotu
Hyväksytty: SKK 30.11.1995
SKL-FKK

EPÄVIRALLINEN KÄÄNNÖS

GOTLANNINAJOKOIRA

(GOTLANDSSTÖVARE)

Alkuperämaa: Ruotsi

1/3

KÄYTTÖTARKOITUS: Gotlanninajokoiria on jäniksen ja ketun metsästyksessä käytettävä koira, joka ajaa yksin ja haukkuen. Maastoissa, joissa on peuroja, sen tulee olla sorkkaeläinvapaa.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 6 ajavat koirat, alaryhmä 2 keskikokoiset ajavat koirat; käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Keltainen gotlanninajokoiria polveutuu todennäköisesti Saksasta tuotetuista keltaisista ajokoirista, joihin sekoittui ruotsalaisia ajokoirarotuja. Rodun ensimmäinen rotumääritelmä laadittiin vuonna 1920, ja vuodesta 1921 lähtien rodun yksilöillä on ollut oikeus osallistua Ruotsin Kennelklubbin näyttelyihin ja kokeisiin. Vuonna 1929 rotumääritelmä lakkautettiin ja rotu yhdistettiin smoolanninajokoiaraan. Yhteiselo oli lyhytaikainen, sillä jo vuonna 1934 päätettiin, että keltaiset smoolanninajokoirat kuuluivat hamiltoninajokoiiriin. Keltaisten koirien jalostus jatkui tietyssä laajuudessa ja ne rekisteröitiin hamiltoninajokoiriksi, joilla keltainen väri on virhe, mutta ei estä rekisteröintiä. Osa näistä koirista esiintyy ny-

kyisten gotlanninajokoirien taustoissa. Rotua on vuodesta 1990 lähtien rekisteröity väliaikaiseen rekisteriin ja sillä on oikeus osallistua metsästyskokeisiin ja näyttelyihin.

YLEISVAIKUTELMA: Kuiva, jalo ja kevyt, mutta kuitenkin vahva. Sopusuhteisesti rakentunut, hieman suorakaiteen muotoinen.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Eloisa koira, jolla on tarkkaavainen luonne.

PÄÄ: Pitkänomainen; otsa on hieman kaareva ja kohtalaisen leveä.

KALLO-OSA: Niskakyyhmy on vain hieman ulkoneva.

OTSAPENGER: Vähäinen, mutta selvästi erottuva.

KIRSU: Musta.

KUONO-OSA: Pituudeltaan sama kuin etäisyys silmäkulmasta niskakyyhmyyn. Kuononselkä on suora ja kallolinjan kanssa yhdensuuntainen.

HUULET: Kuivat ja tiiviisti leukojen myötäiset.

HAMPAAT / PURENTA: Leikkaava purenta. Hampaat ovat vahvat ja hyvin kehittyneet.

POSKET: Eivät ulkonevat.

SILMÄT: Kirkkaat ja mieluiten tummanruskeat.

KORVAT: Ylös kiinnittyneet; koiran ollessa tarkkaavainen ne saavat kohota vain hieman kallolinjan yläpuolelle.

KAULA: Kohtalaisen pitkä, voimakas ja kauniisti runkoon liittyvä. Kaulanahka on tiiviisti pinnanmyötäinen.

RUNKO

SELKÄ: Keskipitkä ja vahva.

LANNE: Hieman kaareva.

LANTIO: Hieman viisto.

RINTAKEHÄ: Niin syvä, että se ulottuu kyynärpäiden tasolle. Kylkiluut ovat kohtalaisen kaarevat ja takimmaisista kohtalaisen pitkät.

ALALINJA: Vatsa on lihaksikas ja vatsaviiva kohoaa vain hieman.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

HÄNTÄ: Lähes selkälinjan jatkeeksi kiinnittynyt ja kintereisiin ulottuva, tyvestään vahva ja asennoltaan suora tai loivasti sapelinmuotoinen. Koiran liikkuessa hännän ei tulisi kohota selkälinjan yläpuolelle.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat edestä katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset.

LAVAT: Lihaksikkaat, pitkät, viistot ja tiiviisti rungon myötäiset. Lapojen kärjet eivät saa kohota selkälinjan yläpuolelle.

OLKAVARRET: Pitkät; lavan ja olkavarren välinen kulmaus on selvä.

KYYNÄRPÄÄT: Tiiviisti rungon myötäiset.

VÄLIKÄMMENET: Joustavat ja vain hieman viistot.

KÄPÄLÄT: Tiiviit, eteenpäin suuntautuneet, vahvat ja joustavat.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset.

REIDET: Leveät ja lihaksikkaat.

POLVET: Hyvin kulmautuneet.

KINTEREET: Hyvin kulmautuneet.

VÄLIJALAT: Lyhyet, kuivat ja koiran seistessä paikoillaan pysytysuorat.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät. Kannukset eivät ole toivotut.

LIIKKEET: Yhdensuuntaiset, askel on pitkä.

KARVAPEITE

KARVA: Vahvaa, jäykkää ja tiiviisti rungonmyötäistä. Päässä, korvissa ja raajojen alaosassa karva on lyhyempää kuin muualla. Koiralla voi olla aluskarvaa.

VÄRI: Kellanruskea; valkoista tulee olla kuonossa, kaulan alapuolella, rinnassa, hännänpäässä ja käpälissä, koiralla voi olla jopa valkoiset sukat. Yksittäisten tummien karvojen esiintyminen selässä on sallittua.

KOKO JA PAINO

SÄKÄKORKEUS:	Ihannekorkeus	sallittu vaihtelu
urokset	52 cm	48 – 56 cm,
nartut	48 cm	44 – 52 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

Jyrkät lavat ja avoimet takakulmaukset; jyrkkä ja lyhyt lantio, jonka johdosta koira liikkuu takaraajat rungon alla ja häntä pystyssä; lyhyt kaula; lyhyt rintakehä.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Luoksepäästämättömyys; sallitun säkäkorkeuden vaihtelun ylitys tai alitus yli 1 cm:llä; voimakas ylä- tai alapurenta.

Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen ovat hylkääviä virheitä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.